

1. Já znal obraz náš z kaluží
a jíl cesty byl pro něj vhodný rám.
Jen louž blýskavá občas ví dává
to, jak se já k ní tajně skláním sám.

R: Kde jen mám, kde mám tvou hlavu choulivou
Proč je louž tak krutě pravdivá?
I pták žíznivý ten se bál z ní pít,
to když v ní mou tvář tolik smutnou zhlíd.

2. Nevěřím, a tak s nadějí
měním louž a také z jílu rám.
Proč dál zrcadlí stejný pohled vychladlý,
proč ptám se marně dál, kde tě mám.

R: Kde jen mám...

3. Kde jen mám, kde mám tvou hlavu choulivou.
Proč je louž tak krutě pravdivá?
I pták žíznivý ten se bál z ní pít,
to když v ní mou tvář tolik smutnou zhlíd.

4. Já znal obraz náš z kaluží
a jíl cesty byl pro něj vhodný rám
jen louž blýskavá občas vídává
to jak se já k ní tajně skláním sám.
To jak se já k ní tajně skláním sám.